

[Clausager.]

Landboforeningerne — den 21. Juli, var det vist —, der fandtes dette mærkværdige, noget i Retning af en Skattelettelse, ikke saadan, at Skatterne sættes ned, men man hjælp med til at betale dem, dog ikke for alle Landbrugere, kun for en Del. Jeg vil imidlertid mene, at Ejendomsskatternes Nedsættelse er en simpel Nødvendighed og en simpel Følge af de forandrede Forhold i økonomisk Henseende.

De er i de sidste 15 Aar skruet op til det 3-dobbelte, men ifølge den Rentabilitet, der er til Stede i Landbruget, ifølge den Afkastning, Landbruget giver, er det urimeligt fortsat at bibeholde de høje faste Ejendomsskatter og forlange et Beløb ud uden Spor af Hensyn til, om Ejendommene forrenter sig eller ej; det er ikke rationelt. Det er rimeligt, at vi har en fast Beskatning, det er Samfundets Prioritering i Ejendommen. Jeg kræver ikke Ejendomsskatternes Bortfald, ingenlunde, men jeg kræver dem fastlagt, ligesom Statsskatterne, saaledes at man ved, hvad man gaar ind til, og ved, hvad Vilkaar man skal arbejde under i Fremtiden. Det er ganske urimeligt saaledes successive at forhøje Ejendomsskatterne, der jo i Amt og Kommune paalignes efter Behov, saaledes at man, hurtigere eller langsommere, skyder en Skatteprioritet ind foran Mandens egen Kapital og derved trykker denne ned, røver en Del af den. Det er meningsløst, og det kan ikke være i Overensstemmelse med en god og fuldt ud retfærdig Politik. Vi skal have Ejendomsskatter, det er jeg med paa, men de skal være faste som til Staten, saaledes at de kun svinger med, hvad Ejendomspriserne gaar op eller ned, men ellers staaar paa samme Grundlag.

Dernæst talte Landbrugets Tillidsmænd paa dette Møde den 11. Juli om, at Landbrugets særlige Toldbyrde bør nedbringes, først og fremmest den, der hviler paa Landbrugets Driftsmidler. Ogsaa dette Krav har Venstre efterkommet og har i al Beskedenhed skrevet et Forslag, der ikke gaber vidt . . . (*En Stemme*: Nej!). Nej, det gør det ikke, og det er meget ofte, at naar man ikke gaber op, men er skikkelig, saa faar man kun Utak for sin Skikkelighed. Det gaber ikke vidt, det siger bare, at de bestemte Driftsmidler, Landbruget skal have af indenlandsk Oprindelse, dem maa vi have Toldbyrden fjernet fra. Jeg hørte ganske vist nok forleden Dag det ærede Medlem Hr. Pürschel tale om, at dette Forslag var uheldigt affattet, og det stred egentlig mod Venstres Program, for der skulde staa noget i Venstres Program om, at man vilde nok en Nedsættelse af Toldbeskyt-

telsen, men ikke saaledes, at man skadede bestaaende Erhverv, og det vilde dette Forslag gøre. Jeg skal villigt erkende, at paa visse Punkter vil Forslaget medføre negativ Toldbeskyttelse; dette, at man frier Landbruget for sin negative Toldbeskyttelse, kan medføre negativ Toldbeskyttelse for de Erhverv, der laver de Ting og de Hjælpemidler, som man tager Beskyttelsen bort fra. Men jeg kan ogsaa gøre det ærede Medlem Hr. Pürschel opmærksom paa — han er for saa vidt undskyldt, for vi har jo ikke haft nogen egentlig første Behandling her i Tinget —, at vi paa rette Tid og Sted har gjort opmærksom paa, at hvor sligt indtræffer, er vi rede til at forhandle med Administrationen og med Ministeren om, hvad der eventuelt kan gøres. Det er Landbrugets Ønsker, vi fremsætter, og hvad der saa siden skal finde Sted som Følge deraf, det kan vi tale om og drøfte og maaske faa ændret.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var ogsaa meget forarget over dette Forslag. Det er interessant at se de Herrer Socialdemokrater, de er altid Frihandelsmænd, naar de taler i al Almindelighed; naar de kommer til det specielle, er de næsten bedre Toldere end vi. Det ærede Medlem var meget forarget over det. Han siger Spalte 147:

„Ogsaa Venstres Toldforslag maa jeg sige er et Forslag, der i højeste Grad har undret mig, og jeg maa oprigtig talt spørge: Hvad har de arme Sadelmagere, Hjulmagere og Smede gjort af ondt? Hvad er det for en Tankegang? Fordi man maaske har givet de paagældende Folk en Særret, en Særbegunstigelse, der har været i adskillige Aar, skal man saa beskyldes for at forfølge dem og ville gøre dem ondt, naar man siger, at det kan ikke godt blive ved at gaa længere? For øvrigt er det et stort Spørgsmaal, om Smeden har saa meget Vrøvl med dette, for han laver ikke saa mange Plove og Harver og den Slags Ting. Det, han gør, er at reparere, og det kommer ikke saa meget dette ved. Men her er Spørgsmaalet, om man skal lade den Uret blive staaende, at vi har en Mængde Landbrugsvarer: Plove, Harver, Tromler, Hesteriver o. lign. toldbelagt med 3 Ø., 5 Ø., op til 8 Ø. pr. kg. Hegnstraad 5 Ø. pr. kg. Man kan nævne en hel Del, der er toldbelagt, og selv om det ikke drejer sig om høj Told, hæver det dog Prisniveauet; thi at Tolden gaar ind som en Faktor i Prisdannelsen og bidrager til at sætte Prisen op, er der ikke Skygge af Tvivl om. Der er vel ikke mange, som tror paa den nye billiggørende Told. Det